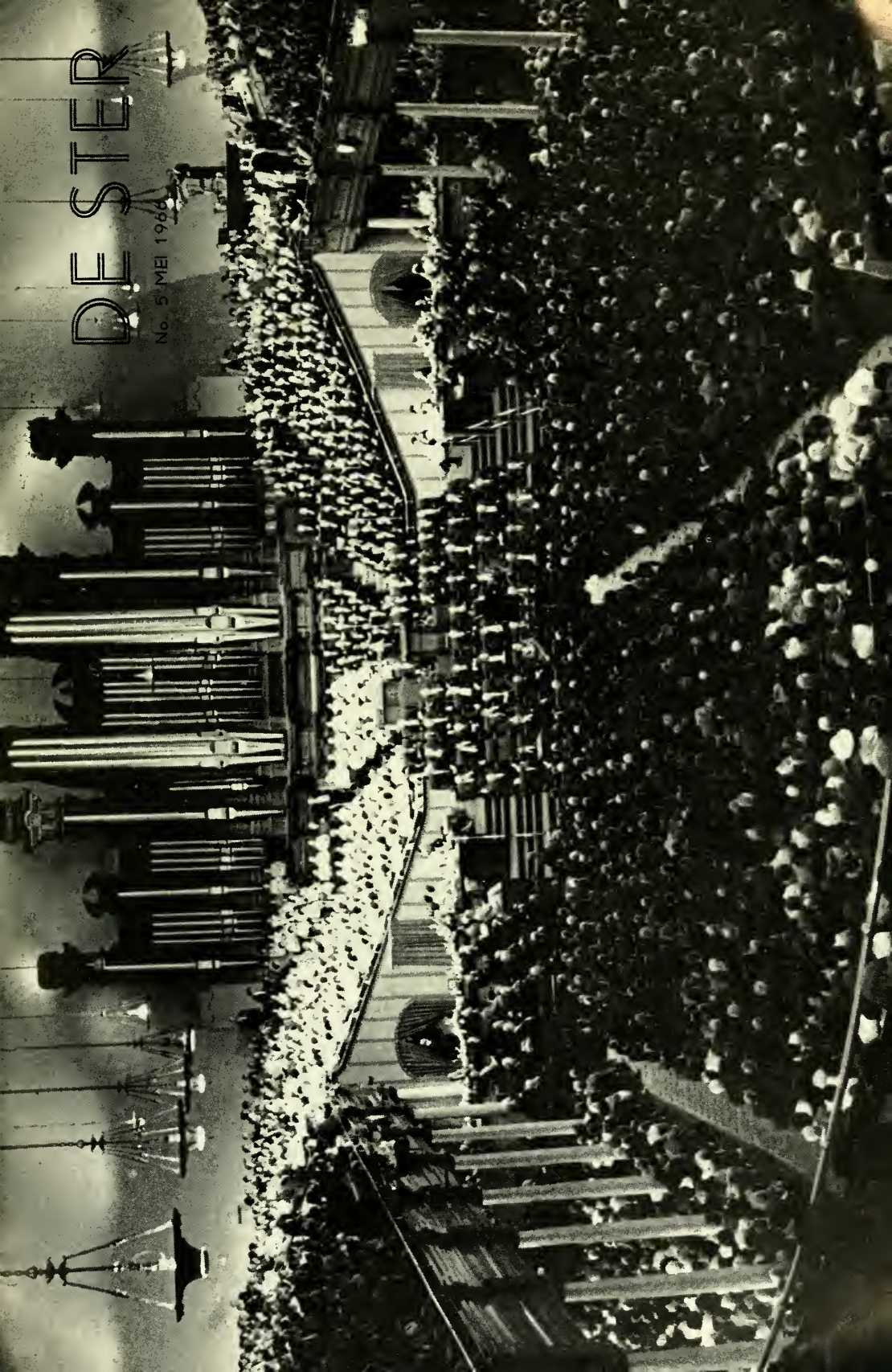

DESTER

No. 5 MEI 1966

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Een overzicht van de
Tabernakel tijdens de laatste
zitting op Paaszondag.

Op het podium:
alle algemene autoriteiten;

voor het orgel:
het Tabernakelkoor.

66e JAARGANG

Nr 5

INHOUD:

Blz.

Onze profeet spreekt 131

De vraag van de maand 133

Moederdag (gedicht) 137

Genealogie 138

De Kerk en haar doel 140

Districtsconferentie Overijssel 142

Districtsconferentie Nederlandse zending
in Arnhem 145

De 136ste jaarlijkse conferentie 148

Erratum 149

Weekend naar Dortmund 150

Wij spelen er maar van 152

Gebeurtenissen in de Zending en de Hol-
landse Ring 155

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

OP DEZE MOEDERDAG

door President David O. McKay

Sommigen van ons kunnen hun armen niet om hun moeder heen-slaan op deze moederdag en zeggen "Ik heb u lief", omdat onze moeders heengegaan zijn, maar hun invloed blijft bij ons door de jaren.

Voor hen, die hun moeders nog hebben, is het nu de tijd om hun leven te vullen en de waardevolle omgang op prijs te stellen, die voortvloeit uit dit verband en ons het gehele leven door beïnvloedt, als wij aan onze geliefde moeders denken. Het is niet alleen op Moederdag dat u uw moeder moet huldigen en uw liefde voor uw moeders betonen, maar iedere dag.

Moeders zaaien het zaad in de kind-jaren, dat voor een groot gedeelte van het leven de oogst bepaalt, wanneer wij volwassen zijn.

De edelste roeping in de wereld is die van een moeder. Ware moederschap is de schoonste kunst, de grootste van alle beroepen. Zij, die een meesterstuk kan schilderen of een boek schrijven dat miljoenen beïnvloedt, verdient de toejuiching van de mensen; maar zij die erin slaagt om een familie van gezonde zoons of dochters op te voeden, wier onsterfelijke zielen eeuwenlang krachtige invloed zullen hebben, lang nadat de schilderijen ver-

bleekt zijn, boeken en standbeelden vergaan, verdient de hoogste eer, die de mens kan geven.

Moederschap heeft de mogelijkheid in zich invloed ten goede of ten kwade in het menselijk leven uit te oefenen. Het moederbeeld is het eerste dat zijn indruk stempelt op de ongeschreven bladzijde van de geest van een jong kind. Het is háár liefkozing, die het eerste een gevoel van veiligheid opwekt; haar kus, het eerste besef van liefde, haar sympathie en tederheid, de eerste verzekering dat er liefde in de wereld is.

Het is waar dat er een tijd komt dat vader zijn plaats inneemt als voorbeeld in de ziel van een jong kind; en in zijn streven mannelijke trekken te ontwikkelen schijnt hij zich van de zachte, tedere eigenschappen af te keren, die door de moeder werden aangekweekt. Maar de altijd leidende en beteugelende invloed van de eerste jaren van zijn leven blijft hem bij en is voor zijn gedachten en herinneringen zo kenmerkend als de geur van elke bepaalde bloem.

In meer dan één geval in het leven van de vurige jeugd, heeft deze blijvende invloed bewezen een bescherming te zijn in het uur van ver-

leiding - een invloed, groter in zijn betugelende macht dan de dreiging van de wet van het land, de verbaning uit de maatschappij, of de vrees een gebod van God te overtreden. In een ogenblik van jeugdige roekeloosheid kan de jongeling één of al deze machten trotseren en doen wat zijn driftige natuur begeert, maar op het kritieke ogenblik hebben de plotselinge herinnering aan het vertrouwen door zijn moeder in hem gesteld, het besef van haar leed als hij dat vertrouwen schendt, hem macht gegeven weerstand te bieden aan iets, dat zijn hele loopbaan had kunnen vernietigen.

Wij zouden aan iedere vrouw een hoge ereplaats moeten geven. Om deze hoge beloning te verdienen en te behouden, moet zij die deugden bezitten, welke altijd de eerbied en liefde van de mensen hebben afgedwongen en dat altijd zullen doen. Laat iedereen, om te weten wat deze deugden zijn, aan zijn eigen moeder denken. Met haar beeld voor ogen zal een ieder toestemmen dat "een mooie en eerbare vrouw Gods volmaakte schepping is".

Een vrouw heeft de macht om te veredelen of te verlagen. Zij is het die de baby het leven geeft, die geleidelijk en voortdurend het karakter in kindsheid en jeugd vormt, die de man tot edele ambities inspireert of hem in haar netten verstrikt en omlaag haalt, het tehuis tot een gezegende haven maakt of een broeinest van ontevredenheid, die op haar best de zoetste verwachtingen en heerlijkste zegeningen aan het leven geeft.

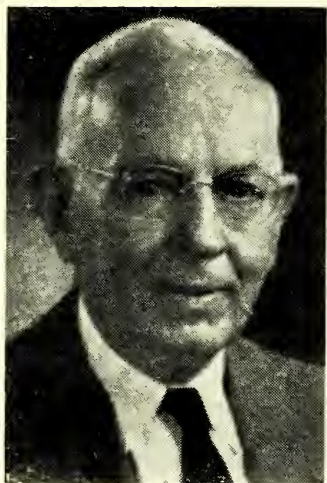
Moederschap is slechts een andere naam voor opoffering. Vanaf het ogenblik dat de kleine, hulpeloze baby naast haar op het kussen wordt gelegd, geeft moeder dagelijks zelfs ieder uur van haar leven aan haar lieveling. Het is juist te zeggen dat babies eerst kracht van haar boezem verkrijgen, maar altijd van haar hart. Door al de jaren van baby's kindsheid en jeugd heen, ja zelfs nadat haar meisjes zelf moeders worden en haar zoons vaders, offert zij, teder en met liefde haar tijd, haar gemakken, haar genoegens, haar zo nodige rust en ontspanning voor hen op en zo nodig gezondheid en het leven zelf.

Geen taal kan de macht, de schoonheid en de heldenmoed van moederlijke uitdrukken.

De lieflijkheid zowel als de grootheid van het moederschap ligt in het overwinnen van moeders eigenliefde terwille van haar kinderen. Zij geeft altijd iets van haar leven om een ander gelukkiger te maken. Een Christelijke deugd, die moederschap verheven maakt.

Mijn medewerkers: doe altijd die dingen, welke gelukkige herinneringen worden - speciaal herinneringen aan de goedheid die u uw moeder hebt bewezen. Hoe minder herinneringen aan vergeetachtigheid of verwaarlozing u hebt, hoe gelukkiger u zult zijn.

Wij behoren dan onze moeders op een bepaalde dag niet alleen eer te bewijzen, maar meer die dag te gebruiken om ons besluit en vermogen te versterken iedere dag tot een dag te maken, waarop wij moeder in 't bijzonder en iedere vrouw, die als moeder wil zijn, te eren.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

★

KLEINE KINDEREN IN HET CELESTIALE KONINKRIJK

VRAAG: ”Zal een klein kind, wanneer het sterft, naar het celestiale koninkrijk gaan? Sommige leden van de klas dachten dat wanneer kinderen sterven voordat zij de verantwoordelijke leeftijd hebben bereikt, zij het celestiale koninkrijk zullen beërven, evenals degenen die in leven blijven en tot het einde toe volharden. Anderen meenden dat kinderen, die voor hun achtste jaar sterven, toch eenmaal, na hun opstanding, nog beproefd en verzocht moeten worden, juist zoals dit met de volwassenen op aarde gebeurt en dat zij hun plaats in het celestiale koninkrijk moeten verdienen, na zulke beproevingen te hebben doorstaan.”

ANTWOORD: Sedert de dagen van de Profeet Joseph Smith tot op heden werden herhaaldelijk artikelen gepubliceerd met betrekking tot

de zaligheid en verhoging van kleine kinderen. Het zou wel goed zijn, indien wij sommige vragen voor eens en voor altijd opgelost voor ogen hadden, zodat herhaling overbodig was. Het zou eveneens goed zijn, als de leden van de Kerk wat meer de fundamentele beginselen van het evangelie bestudeerden, zoals de Heer ons gebod te doen.

Kleine kinderen, die sterven voordat zij de verantwoordelijke leeftijd hebben bereikt, zijn veilig in het celestiale koninkrijk. De Profeet Joseph Smith ontving deze kennis door een visioen in de Tempel te Kirtland de 21ste januari 1836. Bij die gelegenheid werd hem getoond dat ”... alle kinderen, die sterven alvorens de leeftijd te hebben bereikt, waarop zij verantwoordelijk zijn, in het celestiale koninkrijk des hemels zalig zijn.” (D.H.C., Vol. II, p. 381) (Documentaire Geschie-

denis van de Kerk). Als wij goed nadenken, komen wij tot de conclusie dat zij, wanneer zij zalig zijn, niet later nog eens aan de verzoe-kingen en kwellingen van Satan overgeleverd worden. De Zaligma-ker leerde Zijn discipelen deze leer-stelling zo duidelijk mogelijk. (Matth. 18 : 6-10; 19 : 13-15; Mar-cus 10 : 13-16.) De openbaringen, die in onze tijd zijn gegeven, tonen ook aan dat kleine kinderen, die in het sterfelijke leven geen ondervin-ding opdoen, bij eeuwig decreet van de verzoeken van Satan zijn ver-lost. (L. & V. 29 : 46-48; Mosiah 15 : 24-25; Moroni 8 : 10-24.)

Onze Eeuwige Vader is rechtvaardig

Onze Eeuwige Vader is zowel rechtvaardig als barmhartig. Je-gens kleine kinderen die vroeg sterven, zou het onrechtvaardig zijn hun de kans te ontnemen alle zegeningen, die aan de volwassenen zijn beloofd, die oprecht en getrouw in dit leven zijn, te ontvangen. Een leer die zulke zegening aan de klei-ne kinderen onthoudt, grenst aan de verdorven opvatting, die bijna sinds het heengaan van de vroegere apostelen stand heeft gehouden en een voornaam kenteken is van de afval in de eerste dagen. Het is wel interessant een blik te slaan op die afschuwelijke leer, die voor duizen-den ouders, die hun kleinen verlo-ren, zo veel ellende heeft gebracht. *De Katholieke Encyclopedie* zegt: "Op de absolute noodzakelijkheid van dit sacrament (de doop) werd vaak door de Kerkvaders nadruk-kelijk gewezen, speciaal waar van

kinderdoop sprake is." Men ver-wijst dan naar Ireanaeus, die ge-zegd zou hebben: "Christus kwam om allen te redden die door Hem voor God zijn wedergeboren: zuigelingen, kinderen en jongelieden" (*infantes et parvulos et pueros*). Het volgende wordt aan Augustinus toegeschreven: "Indien u een Ka-tholiek wilt zijn, geloof dan niet, zeg dan niet en leer dan niet dat kleine kinderen, die sterven voor-dat zij gedoopt zijn, vergeving van de erfzonde kunnen krijgen." En verder: "Wie ook zegt dat zelfs kleine kinderen in Christus levend gemaakt worden, wanneer zij dit leven verlaten zonder aan Zijn sa-crament (de doop) te hebben deel-genomen, is in strijd met de aposto-lische leer en veroordeelt boven-dien de gehele Kerk, die zich haastte kleine kinderen te dopen, omdat zij zonder aarzelen gelooft, dat zij anders onmogelijk in Chris-tus levend gemaakt kunnen wor-den." (*De Katholieke Encyclopedie*, pag. 265, artikel over Doop.)

Ambrosius wordt aangehaald, die gezegd heeft: "niemand is uitge-zonderd, noch het kleine kind, noch iemand, die door welke noodzaak ook wordt verhinderd." In de Pela-giaanse controverse worden soort-gelijke sterke uitspraken door de concilies van Carthago en Milevis en van Paus Innocentius I aange-troffen. Aangezien de Kerk in de noodzakelijkheid van de doop ge-looft als middel tot zaligheid, zoals door Augustinus reeds werd opge-merkt, wordt de verklaring gege-ven, dat de kerk de bevoegdheid om te dopen in bepaalde omstan-

digheden zelfs aan leken en vrouwen verleent.

Katholieke theologen zijn eenparig in hun verklaring dat "kleine kinderen, die zonder de doop sterven, van de zaligheid zijn uitgesloten," maar over de status van dergelijke zielen in de komende wereld zijn ze het niet eens. Ofschoon het wel zeker is, dat ongedoopte kleine kinderen de smart van het verlies (*Paena Domni*) moeten ondergaan, is het helemaal niet zeker dat zij zintuigelijk pijn moeten lijden (*Paena Sensus*).

Augustinus leerde dat ongedoopte kleinen niet vrij van zintuigelijke pijn zouden zijn, maar het in de zachtste vorm zouden hebben. Gregorius Nazianzus gelooft dat zulke kinderen alleen de smart van het verlies zullen moeten dragen... Sedert de twaalfde eeuw is de meerderheid der theologen van mening dat ongedoopte kinderen voor alle lichamelijke pijn immuun zijn. (Ibid pag. 267.)

Ketterse leerstellingen ingevoerd

Wij zien dus dat niet lang na het heengaan van de apostelen de vloekwaardigste ketterijen de theologische leer en gebruiken binnenslopen. De Heiligen der Laatste Dagen mogen wel zeer dankbaar zijn dat de waarheid is teruggebracht. De geest van ieder kind, dat in deze wereld wordt geboren, was in het voorbestaan volwassen. Wij woonden in de tegenwoordigheid van onze Eeuwige Vader. Wij leerden zijn wetten kennen en gehoorzaamden die. Wij hadden kennis en be-

grip, die alles wat wij in dit leven verwerven, verre te boven gaan. Natuurlijk zal alles wat wij door gehoorzaamheid in het voorbestaan hebben verworven, in de komende wereld aan ons worden teruggegeven. Het voornaamste doel van het sterfelijke leven, daar kunnen wij zeker van zijn, is een lichaam van vlees en beenderen op ons te nemen en dan in dat lichaam beproefd te worden en door onze daden te tonen hoe wij die beproevingen doorstaan. Wanneer een klein kind sterft, heeft het een lichaam. Het lichaam groeit niet in het graf, maar de geest keert terug, in afwachting van de opstanding. Na de opstanding zal het kind tot de volle wasdom van zijn geest opgroeien. De geest en het lichaam worden onafscheidelijk met elkander verbonden en ieder voorrecht om de verhoging te verwerven, dat aan de stervelingen werd gegeven, zal ook het deel zijn van hen, die in hun jonge kinderjaren sterven. De rechtvaardigheid eist, dat dit zo zal zijn. Ik beveel de lezers de leringen van President Joseph F. Smith aan, die in zijn *Gospel Doctrine* worden gevonden. Hier volgen enige paragrafen daaruit.

"Maar met betrekking tot kleine kinderen, die vroeg in hun onschuld worden weggenomen, voordat zij de verantwoordelijke leeftijd hebben bereikt, openbaart het evangelie ons dat zij verlost zijn en dat Satan geen macht over hen heeft. Evenmin heeft de dood enige macht over hen. Zij zijn door het bloed van Christus verlost en het is even zeker dat zij zalig zijn als dat de dood in deze wereld is gekomen

door de val van onze eerste ouders. Er staat voorts geschreven dat Satan geen macht over mannen en vrouwen heeft dan alleen die, welke hij in deze wereld over hen heeft verworven. Met andere woorden: niet een van de kinderen van de Vader, die door gehoorzaamheid, geloof, bekering en doop voor vergeving van zonden zijn verlost en in die verlostte toestand leven en sterven, is aan Satan onderworpen. Daarom heeft hij geen macht over hen. Zij zijn volkomen buiten zijn bereik, juist zoals kleine kinderen dat zijn, die zonder zonde sterven. Voor mij betekent dit een troost en een heerlijke waarheid, waar mijn ziel zich in verheugt. Ik ben mijn Hemelse Vader dankbaar dat Hij dit aan mij heeft geopenbaard, want het schenkt een troost, die door niets kan worden weggenomen, behalve door het besef mijnerzijds van te hebben gezondigd en tegen het licht en de kennis, die ik bezat, te hebben overtreden.

Onder deze omstandigheden hebben onze geliefde vrienden, die hun kleinen hebben verloren, reden tot vreugde en verheuging, zelfs in de diepe smart die zij lange tijd om het verlies van hun kind voelen. Zij weten dat het goed met hem is, zij weten zeker dat hun kleine zonder zonde is heengegaan. Zulke kinderen zijn in de boezem van de Vader. Zij zullen hun heerlijkheid en verhoging ontvangen en hun zullen de zegeningen, waar zij recht op hebben, niet ontgaan, want in het hemelse bestel en de wijsheid van de Vader, Die alles wél doet, zijn zij, die als kleine kinderen sterven, zonder enige verantwoordelijkheid

voor hun heengaan, daar zij zelf niet de intelligentie en wijsheid hebben om voor zichzelf te zorgen en de levenswetten te verstaan. In de wijsheid en genade van God de Vader zal hun alles wat zij hadden kunnen verwerven en genieten, indien zij in leven hadden mogen blijven, hierna worden geschonken. Zij zullen door hun vroegtijdig heengaan niets verliezen . . .

Geesten zijn volwassen voor hun geboorte op aarde. De geesten van onze kinderen zijn onsterfelijk, voordat zij tot ons komen en na de dood van het lichaam zijn hun geesten zoals zij bij hun komst waren. Zij zijn zoals zij er uit zouden zien, indien zij op aarde hadden vertoefd en hun lichamen tot de volle wasdom van hun geesten waren gekomen. Indien u een van uw kinderen, die gestorven zijn, ziet, zal het misschien verschijnen in zodanige vorm, dat u het zult herkennen, als een kind dus, maar wanneer het tot u zou komen als een bringer van een belangrijke waarheid, zou het misschien verschijnen als de zoon van Bisschop Hunter, die als klein kind stierf, tot hem kwam, namelijk als een volwassen man. Hij openbaarde zich aan zijn vader en zeide: "Ik ben uw zoon."

Bisschop Hunter begreep het niet. Hij ging naar mijn vader en zeide: "Hyrum, wat betekent dat? Ik bracht mijn zoon naar zijn graf toen hij nog een kleine jongen was, maar nu kwam hij bij mij als een volwassen man, een edele, gloriejke jonge man, en zeide dat hij mijn zoon was. Wat betekent dat?"

Vader (Hyrum Smith, de Patriarch) vertelde hem, dat de geest van

Jezus Christus volwassen was, toen Hij op aarde werd geboren. Zo is het ook met uw kinderen, zij waren volwassen en hadden in de geest een volwassen gedaante, voordat zij op aarde kwamen, dezelfde gedaante, die zij zullen hebben, nadat zij de sterfelijkheid achter zich hebben gelaten en zoals zij ook in de opstanding zullen verschijnen, wanneer zij hun zending volbracht zullen hebben.

Joseph Smith leerde dat het kleine kind, dat in het graf wordt gelegd, in de opstanding als een kind zal

voortkomen. Op de moeder van een gestorven kind wijzend, zeide hij tot haar: ”U zult de vreugde en de voldoening beleven dat u dit kind, na zijn opstanding, zult verzorgen, totdat het de volle status van zijn geest heeft bereikt.”

Er is herstelling, groei en ontwikkeling na de opstanding uit de doden. Ik heb deze waarheid lief. Het vervult mijn gehele ziel met geluk, met vreugde en dankbaarheid. God zij dank, dat Hij deze beginselen aan ons heeft geopenbaard. (*Gospel Doctrine*, pag. 452-456.)

MOEDER- DAG

*Moeder, dat ene kleine machtige woord
is 't wachtwoord van ons leven.*

*Geen liefde die zo lang bekoort,
dan die Moeder ons kan geven.*

*Zij omringde ons met haar grote zorg,
vanaf ons eerste kreunen,
Voor ons stond zij haar leven borg,
Zij zal ons blijven steunen.*

*Zo willen wij op deze dag
Veel liefs en bloemen schenken.
En moeder, zelfs na uw tijd,
in eerbied u gedenken.*

Zr. H. M. J. Steijn-Snieder.

GENEALOGIE

Lichamelijke handicap een belemmering om te werken voor God?

Onder de zusters, die geregeld werken voor de documentatiedienst, door burgelijke standen uit te schrijven, is er één, die ik, zonder overigens het werk der andere geringer te schatten, graag eens in het zonnetje zou willen zetten. En wel zuster Bults uit Nijmegen. Niet omdat ze zulke geweldige hoeveelheden werk levert, maar omdat ze dóet wat ze kàn! En onder heel moeilijke omstandigheden.

Zuster Bults lag ernstig ziek in het ziekenhuis toen ze kennis maakte met het Evangelie. Ze heeft het met heel haar hart aangenomen. Door haar ziekte was ze aan de linkerkant verlamd. Enige jaren heeft ze nodig gehad om, aan de arm van haar man, weer te kunnen lopen, maar met haar linkerhand kan ze toch niets doen. En dat voor iemand, die van nature linkshandig

was. Als u denkt dat ze een zielig vrouwtje is hebt u het mis. Met ijzeren wilskracht en groot geloof heeft ze zichzelf geleerd met haar ene hand zelf haar huishouding te doen, en je mag er komen, hoorde ik. Haar kasten zien er vast netter uit dan bij mij. Langs de stapeltjes linnengoed kun je een liniaal leggen. Ongetwijfeld zal haar dat veel moeite en tijd kosten. Toch zit ze altijd trouw, vaak 's nachts, de burgelijke stand van Nijmegen uit te schrijven. Probeer het eens, broeders en zusters, als u rechtshandig bent, om met uw linkerhand te schrijven zonder met uw rechterhand het papier tegen te kunnen houden, of bij te wijzen bij waar u gebleven bent. Doe het eens voor de aardigheid. Dan zult u zeker respect krijgen voor deze zuster.

Niet alleen dat ze het klaar speelt haar huishouding goed te laten

lopen, maar ze wil ook nog dienstbaar zijn in Gods Koninkrijk. Vele anderen kunnen daar een voorbeeld aan nemen.

Er zijn altijd nog veel mensen, die gehandicapten alleen maar met goedkoop medelijden bezien. Dat is fout! De enig juiste houding is hen tegemoet te treden als volwaardige mensen en hen, zo mogelijk, te helpen met het leren leven met hun handicap. Vooral vrouwen kunnen soms heel sentimenteel onbarmhartig veel medelijden tonen. Ik zou u daar veel voorbeelden van op kunnen noemen. Een blinde vriend van mij werd eens op straat aangesproken als "arme stakker" en werd hem een reep chocola in de handen gedrukt. Hij is helemaal geen stakker. Natuurlijk heeft hij het jaren lang erg moeilijk gehad. Maar hij heeft "overmocht", zoals Jacob na zijn worsteling met de Heer, die hem daarbij mank maakte. Maar na zijn overwinning had hij grotere waarde.

Deze vriend was een veelbelovende student in de wis- en scheikunde toen hij de zekerheid kreeg dat hij langzaamaan blind zou worden.

Het was in de jaren dat er moeilijk werk te krijgen was voor intellectuelen, de tijd dat ingenieurs als tramconducteur op de Amsterdamse tram stonden. Een jaar heeft hij nog gewerkt als leraar, maar toen hadden ze hem niet meer nodig. Hij heeft zich toen het vak van pianostemmer eigen gemaakt. Hij was

uit een muzikale familie, speelde heel goed cello. Werd af en toe gevraagd om voor de radio te spelen, stichtte een muziekschool, die heel aardig liep. Toch bevredigde hem dat op den duur niet meer. Met zijn knappe kop kon hij zoveel meer. In zijn zestigste jaar solliciteerde hij als wetenschappelijk ambtenaar aan de universiteit. De professor had er eerst niet veel oren naar, maar toen hij had verteld hoe hij het aan wou leggen wilde hij het met hem proberen. En het gaat wondergoed. Wat een moed!

Waarom ik u dit allemaal vertel? Om u aan te tonen dat wij allemaal veel meer zouden kunnen dan we denken. Er is alleen wat moed, goede wil en bovenal geloof voor nodig. Laten we onszelf oefenen, zoals Alma ons aanraadt! En het zal in ons beginnen te zwellen en ons in staat stellen te doen wat God van ons vraagt. Ook, ja daar vooral, bij de genealogie. Geen ding is onmogelijk. Moeilijkheden zijn er om te overwinnen en ons sterk te maken. Bereid moeten we zijn om in alles Gods wil te doen.

"Die Mijn geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij lief heeft". We horen het zo vaak, hebben het zelfs een tijd als avondmaalsopzegging in de zondagsschool gehad, maar kennen we ook de diepe betekenis hiervan? Laten we proberen onze geestelijke handicap te overwinnen, zoals zuster Bults haar lichamelijke.

DE KERKEN HAAR DOEL

1. *De Kerk gemachtigd*

"Het ontstaan van de Kerk van Christus in deze laatste dagen geschiedde achttienhonderd en dertig jaren sinds de komst in het vlees van onze Here en Zaligmaker, Jezus Christus. De kerk wordt door de wil en geboden van God op de juiste grondslag en in overeenstemming met de landswetten georganiseerd en gesticht op de zesde dag van de vierde maand, welke maand april wordt genoemd.

Welke geboden aan Joseph Smith Jr. werden gegeven, die van Godswege werd geroepen en tot apostel van Jezus Christus werd geordend om de eerste ouderling van deze kerk te zijn;

En aan Oliver Cowdery - een apostel van Jezus Christus - die eveneens van Godswege werd geroepen, en die door hem (Joseph) werd geordend om de tweede ouderling van deze kerk te zijn;

En dit volgens de genade van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, Wie alle eer zij, nu en voor eeuwig. Amen.

L & V 20 : 1-4

De naam: Want aldus zal Mijn Kerk in de laatste dagen worden genoemd, namelijk "De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen".

L & V 115 : 4

2. *Wat is de Kerk?*

De Kerk is een lichaam bestaande

uit gelovigen, georganiseerd door het Priesterschap overeenkomstig de goddelijke wet.

Zij is bekleed met de noodzakelijke rechten, macht en gezag teneinde de oogmerken van de Almachtige Vader, zoals deze zijn vervat in Zijn plan van zaligheid, te doen nastreven.

Op de Kerk rust de verplichting om deze kostbare gaven aan te wenden ten einde de gehele mensheid geluk te verschaffen, welk geluk het einddoel van het bestaan is.

Zij moet, door middel van de door haar ontvangen wijsheid, alsmede door organisatie, alle nodige activiteiten coördineren, zulks ter vervulling van genoemd plan van zaligheid.

3. *Het Koninkrijk Gods*

Wat ik bedoel met het Koninkrijks Gods is de organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waarvan Jezus Christus de Koning en het Hoofd is; niet een organisatie die op enigerlei wijze de vrijheid en de rechten van de volkeren der aarde bedreigt of in gevaar brengt, maar een organisatie die geschikt is om de staat van de mensheid te verheffen en te verbeteren; om van slechte mensen goede mensen te maken, indien het voor hen mogelijk is zich van hun zonden te bekeren, en om van goede mensen, betere mensen te maken.

*(Gospel Doctrine,
Joseph F. Smith)*

De sleutelen van het Koninkrijk Gods zijn overgedragen aan de mens op aarde en van dit tijdstip af zal het evangelie voortgaan naar de einden der aarde, zoals een steen, die zonder handen uit de berg is afgehouwen, zal voortrollen, totdat deze de ganse aarde heeft vervuld. Roept de Here aan, opdat Zijn koninkrijk over de aarde moge voortgaan, dat de bewoners er van dit mogen ontvangen en op de komende dagen mogen zijn voorbereid, waarin de Zoon des Mensen uit de hemelen zal nederdalen, bekleed met luister van Zijn heerlijkheid om het Koninkrijk Gods te ontmoeten, dat op aarde is opgericht. Moge het Koninkrijk Gods daarom voortgaan, opdat het koninkrijk der hemelen moge komen, opdat Gij, o God, zowel in de hemel als op aarde moogt worden verheerlijkt, opdat Uw vijanden mogen worden onderworpen; want U is de eer, de macht en de heerlijkheid in der eeuwigheid.

L & V 65 : 5, 6

4. *Waarom de Kerk nodig is*

De Kerk, de gemeenschap van personen met het zelfde geloof en de zelfde verlangens, is het georganiseerde gezag waardoor God met Zijn kinderen handelt en aan hen Zijn wil bekend maakt.

Het is een universele wet, dat wanneer denkende wezens georganiseerd worden in één lichaam zij sneller vooruitgang maken, zowel individueel als gezamenlijk. De Kerk als het product van het Priesterschap vertegenwoordigt God op aarde en zij is het officiële communicatie-middel tussen de mens en God.

(John A. Widtsoe)

Het gezag van de Kerk is gebaseerd op intelligentie en waarheid. Binnen de wetten van de Kerk heeft de mens absolute persoonlijke vrijheid. Zo is het ook in de natuur. Binnen de grenzen van de wetten van de natuur heeft de mens de volle vrijheid. De grootste vrijheid die de mens kent is de vrijheid die ontstaat door gehoorzaamheid aan de wet. De grootste straf die de mens kan krijgen, wordt veroorzaakt door opstandigheid tegen de wet. Dit geldt eveneens met betrekking tot de Kerk als een gemeenschap van heiligen, alsmede met betrekking tot het individu in het grote universum.

(John A. Widtsoe)

(Uit "Priesthood and Church Government) wordt vervolgd

C. S.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

De beste manier om met tobben op te houden:
Ophouden met tobben.

Nephi Jensen

DISTRICTS CONFERENTIE

OVERIJSSSELSE DISTRICT

17 APRIL 1966

De districtsconferentie werd voorafgegaan door een zeer gezellige avond, waar de OOV's van Enschede, Hengelo en Almelo elkaar bekwamen in een zang- en toespraakwedstrijd. Buiten mededinging vertelde president Van Rij een verhaal over de pogingen, die hij en zijn vrouw aanwendden om hun pas gekochte koe te melken. Na de pauze werd er gezamenlijk gezongen.

Het thema van de districtsconferentie was: Het eeuwige karakter van de Kerk, van het priesterschap en van de mens.

De districtspresident Br. Heijdemann hield een toespraak over het onderwerp: Het plan van zaligheid is eeuwig. Wat is zaligheid? Joseph Smith zegt: Zaligheid betekent, dat een mens geplaatst is buiten het bereik van zijn vijanden. Zaligheid is niet alleen het verblijf in de celestiale heerlijkheid, maar ook in de terrestiale en telestiale heerlijkheid. (L & V 76 : 88.) Het plan van zaligheid is het plan van God de Vader om iedereen buiten het bereik van vijandelijke machten te brengen. De hoogste heerlijkheid bereikt men door: 1. Geloof in God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. 2. Het aanvaarden van de verzoening van Christus. 3. Bekering. 4. Doop. 5. Ontvangen van de Heilige geest door handoplegging. 6. De Heer onze God die-

nen met geheel ons hart, geheel ons verstand en geheel onze kracht. Het plan van zaligheid is eeuwig. Behalve altijd bestaand heeft het woord eeuwig ook nog de betekenis van Goddelijk (L & V 19: 10-12). Het plan van zaligheid is volledig gebaseerd op de vrije wil van de mens. Het plan van zaligheid begon al met het organiseren van de intelligenties en duurt via de tijd van ons bestaan als geesten, onze aardse periode, het paradijs, het duizendjarig rijk voort tot in de celestiale heerlijkheid en houdt daar ook nimmer op. Het plan heeft altijd bestaan, en zal altijd blijven bestaan. Wij kennen één lijn van intelligenties naar celestiale heerlijkheid, als het ware één dimensie, maar het plan is veel groter en zal misschien drie dimensies groot zijn.

President Curtis sprak over een artikel van Pres. David O. McKay in de Millennial Star, waarbij hij opmerkte, dat het belangrijkste verschil tussen onze Kerk en andere Christelijke Kerken de vraag naar autoriteit is. Pres. Curtis wees hierbij op het vijfde geloofsartikel, waarin wordt gesproken over het verlenen van autoriteit door handoplegging. Vele kerken veranderen, terwijl de wereld verandert. Het evangelie van de Kerk van Jezus Christus is nu nog hetzelfde als in 1830. Paulus ontving een visioen op de weg naar Damascus. Hij vroeg

wat te doen. Hem werd gezegd zich te vervoegen bij Ananias, die hem de handen oplegde en de Heilige Geest verleende. God werkt ook door degenen, die zijn aangewezen om in Zijn Naam te handelen. Het lidmaatschap van de Kerk is belangrijk voor ons. De president voelde zich bedroefd toen hij bedacht hoevelen in Overijssel niet actief zijn. Hun getuigenis hadden zij met hun leven moeten bewaren. Hij vertelde van zijn dochtertje, dat in het zwembad eerst heel, heel bang was, maar nadat zij een binnenband had omgekrepen was zij alle angst kwijt. Het getuigenis van het evangelie is als zo'n binnenband om op te drijven buiten in de wereld. Soms heeft men geen zin om het woord van wijsheid te houden of om tienden te betalen. Een getuigenis kan ons sterk maken, maar deze moet net als de binnenband regelmatig opgeblazen worden. President Curtis komt uit een gezin van 11 kinderen, 2 ouders en een grootmoeder. Iedere maandagavond werd er gezinsavond gehouden. Hij herinnerde zich de avond, dat zijn moeder tien stokken toonde. Zij brak er één doormidden en daagde ieder uit de bos doormidden te breken. De eenheid van het gezin

is zeer belangrijk! Zijn moeder leerde het ware evangelie; zodoende zijn zeven broers op zending geweest. Laat anderen de resultaten van ons evangelie zien. Anderen zeggen: een kerk is niet nodig. Wij getuigen van wel!

Br. Numans, gemeentepresident van Enschede, sprak over de eeuwigheid van de evangelieleerstellingen. Hij herinnerde aan het visioen van Lehi, waar men zich vast kon houden aan de ijzeren roede. Het evangelie moet men vasthouden. Adam was niet te verleiden. Hij verkoos te sterven, toen Eva verleid was. Omdat hij trouw was aan het evangelie. Adam had het moeilijk als vader, denk maar aan Kain en Abel. Wij kunnen God moeilijk vinden als wij afvallig zijn. Als wij afwijken van het verbond, kunnen wij niet rekenen op zegeningen. De evangelieleerstellingen zijn door de eeuwen dezelfde gebleven; zij zijn te vinden in de standaardwerken; laten wij ze volgen.

President van Rij haalde Johannes aan "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt." Wanneer wij klaar zijn om tot God te komen, is Hij klaar om tot ons te komen. Het evangelie was er al voor de grondlegging der wereld. God wist wat Adam en Eva op aarde zouden doen; Hij wist dat zij tegenstellingen zouden moeten leren kennen. Dit nam hun vrije wil niet weg. Adam kende het plan van zaligheid, de doop, het priesterschap. Wij hebben in onze Kerk, de Kerk van Jezus Christus, de openbaring gekregen, dat Christus nog leeft

door het verschijnen van God de Vader en Jezus Christus. Vorige week met Pasen herdachten wij Zijn opstanding. Vaak zien wij, vooral in het zuiden van het land, de gekruisigde Christus. Maar Hij is opgestaan en Hij leeft om alle mensen uit het graf te doen verrijzen. De Kerk is geen Kerk van Joseph Smith, Brigham Young en de andere profeten; geen kerk van de mensen, maar van Jezus Christus. Tot slot gaf president van Rij enkele goede gedachten.

In de middagvergadering gaf Elder Klomp enkele voorbeelden van mensen, die voldoende kennis van het evangelie hadden of zelfs een duidelijke droom, en toch geen lid van de Kerk werden. Wij hebben stoffelijke zintuigen en geestelijke zintuigen en moeten beide gebruiken om een getuigenis te krijgen. Kerkbezoek en de geschriften bestuderen zijn nodig voor een getuigenis. Elder Klomp vertelde, dat hij 6 maanden in Almelo is geweest en deze tijd nooit zal vergeten. Hij vraagt ons allen te volharden in het geloof.

Elder Coppin zeide, dat ieder mens eens zal sterven. Wij moeten ons voorbereiden op het hiernamaals. Dit leven is één dag in de eeuwigheid. Het leven heeft een doel. Wij kunnen niet op een stoel blijven zitten. De geboden kent u allemaal. Doe meer geestelijke dingen, zij geven meer blijdschap dan wereldse zaken. Elder Coppin getuigde van de waarheid van het evangelie.

Br. Triemstra sprak over de onsterfelijkheid van de mens. Het priesterschap regeert in alle geestelijke zaken en in alle wereldse zaken, die

hier mee te doen hebben. Het priesterschap regeert ook in de hemel. Dit is eeuwig, zonder begin en zonder einde. Als er geen tijd meer is, dan zal er ook geen zonde meer zijn. Het priesterschap geeft vreugde door contact met het oneindige. Wij ontvangen de zegeningen van het priesterschap. De sleutelen van het priesterschap zijn ons via Joseph Smith verleend. God heeft ons goed voorbereid om de situaties van thans aan te kunnen. Een ander kenmerk van het priesterschap is zekerheid en moed. President Jongkees had de moed om tijdens de vorige Pinksterconferentie aan de jongeren te zeggen, dat hun manier van dansen niet goed was, omdat hij de zekerheid had, dat dit zo was. Priesterschap is de macht van God gegeven. Vertrouw op uw priesterschap.

Elder Steenblik vertelde over de grote positieve kracht van het geloof in God. De macht van God is groot. Ouders moeten hun kinderen leren het priesterschap te eren. Wij moeten weten wat onze plichten tegenover het priesterschap zijn en wat de verplichtingen van de priesterschap zijn. Laten wij onze kennis vergroten door ze te gebruiken. Zr. Curtis zeide: klopt en u zal worden opengedaan. Laten wij binnentreden in de Kerk van God. Wij hoeven enkel de sleutel om te draaien. Het evangelie is de deur. Geestelijke groeit ontstaat door bestuderen van de geschriften. Wij krijgen een gelukkiger leven door anderen gelukkig te maken. Geen groter geluk is er dan te leven met degenen, die wij liefhebben. Dienstbaarheid komt door deze

deuropening, en is een vereiste voor het binnentreden van het celestiale koninkrijk. Door de deuropening gaat ook de kennis; laten wij studeren, wat wij studeren kunnen. De Kerk heeft de deur wijd open. Die er binnengaan zullen gezegend worden.

President Curtis merkte aan het einde van deze conferentie op, dat de meeste schriftuuraanhalingen kwamen uit Leer en Verbonden. Als u thuiskomt lees dan nog het 29e hoofdstuk uit Leer en Verbonden. Dit geeft een groter inzicht in het voorrecht om lid te zijn van de

Kerk van Jezus Christus. Op de laatste grote conferentie te Salt Lake City was het thema van enkele der toespraken: de laatste dagen zijn hier werkelijk. God spreekt over degenen die het evangelie aannemen en die het niet aannemen. Laten wij bij onszelf nagaan, of wij wel eerlijk zijn in het evangelie. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid aangenomen bij de doop.

Tijdens de ochtendvergadering zong een koortje uit Zwolle. Tijdens de middagvergadering zong een Almelo's koortje met begeleiding van fluit en orgel.

DISTRICTSCONFERENTIE NEDERLANDSE ZENDING IN ARNHEM

Op 27 maart 1966 vond in gebouw "Musis Sacrum" te Arnhem de Districtsconferentie plaats met als thema:

De levende Kerk van Jezus Christus, bijgestaan door de onderorganisaties.

Op de zaterdagavond hieraan voorafgaande was er in het kerkgebouw der Arnhemse Gemeente een zang- en sprekerswedstrijd, werd de film "The Mormon Tabernacle Choir" vertoond en zorgden Broeder en Zuster Triemstra uit Hengelo voor een gezellige O.O.V.-bijeenkomst met spelletjes. Broeder Triemstra - die naast zijn vele reeds

aan de dag getreden kwaliteiten nog het verborgen talent der dichtkunst bezit - las voor uit eigen werk. Helaas ontbreekt hier de plaatsruimte voor publicatie van zijn oeuvre, doch u zult ongetwijfeld in de toekomst van hem lezen.

In de Priesterschapvergadering, welke aan de ochtendvergadering vooraf ging, werden de gebroeders Manta en Jos Overvliet van de Gemeente Nijmegen door President Curtis en President Engelbert in het Aaronisch Priesterschap verhoogd, respectievelijk tot Priester en Leraar.

Het bijzonder slechte weer had het

vele conferentiegangers uit het District niet gemakkelijk gemaakt, maar om precies elf uur kon Districtspresident Lefever iedereen hartelijk welkom heten. Onder de aanwezigen bevonden zich o.m. de Zendingspresident, Zr. Curtis en hun dochters, de beide raadgevers in het Zendingspresidentschap, leden van het Hoofdbestuur van de verschillende onderorganisaties, alsmede de Presidenten van de twee Ouderlingenquorums.

De orgelbespeling en het leiden van de zang geschiedde op uitstekende wijze door Br. en Zr. Westerhof uit Arnhem, die hiervoor openlijk dank ontvingen van President Curtis.

Als eerste spreekster kwam Zr. van Mondfrans naar voren, die in verband met haar terugkeer naar Amerika een dank- en afscheidswoord uitsprak en Zr. Beekhuizen het Gouden Arenleesters-insigne opspelspelde. In haar dankwoord voor de verleende onderscheiding benadrukte Zr. Beekhuizen de belangrijkheid van het ontwikkelen onzer culturele talenten, onder verwijzing naar L. en V. 130 : 18-19.

Vervolgens sprak onze trouwe Zr. Maandag over genealogie en wakte een ieder nogmaals op het genealogisch werk krachtig voort te zetten en gebruik te maken van de gelegenheid in de zomer van 1966 naar de tempel in Londen of Zollikofen te gaan.

Na het tussenlied: "Komt gij kindren van den Heer" vestigde Presi-

dent Curtis in zijn toespraak er de aandacht op, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen wordt gevormd door "buitengewone" mensen die zich niet alleen maar beperken tot het trouw naar de kerk komen, maar die gewillig zijn alle van hen verlangde taken op zich te nemen en ware dienstknechten te zijn van Onze Hemelse Vader.

Tot slot van de Zondagmorgenvergadering sprak President Engelbert, 1e raadgever in het Zendingspresidentschap, die, geïnspireerd door een recente doopdienst in Luik, uitweidde over de brief van Paulus aan Titus, hoofdstuk 3 : 3-7 t.w. de wedergeboorte door de doop en de vernieuwing door de Heilige Geest.

In de middagconferentie werd Zr. Anna M. de Bruin, die kort geleden uit Amerika was aangekomen om in Nederland haar zending te vervullen, voorgesteld als Districtsoverzienster voor de genealogie en met eenparigheid van stemmen ondersteund in deze belangrijke functie.

Na een bijzonder mooi zangnummer van Zr. Zeeman, begeleid door Br. Westerhof, sprak vervolgens Elder Klomp. Hij vroeg de hulp van de leden bij het zendingswerk, terwijl alle Elders in het District op hun beurt zullen assisteren bij het Huisonderwijsprogramma. "A positive mental attitude" (een positieve geestelijke instelling) is hierbij

onontbeerlijk en zal zeker op korte termijn resultaten afwerpen.

Zr. de Vries uit Soest, secretaresse van het Z.H.V. Hoofdbestuur, belichtte de noodzaak voor de Zusters trouw de Z.H.V. vergaderingen bij te wonen. De Zustershulpvereniging biedt namelijk een veelzijdig programma en is als organisatie in het leven geroepen door Goddelijke inspiratie ter opbouw van de Zusters over de gehele wereld.

President de Jager van de Nijmeegse Gemeente behandelde in zijn toespraak Hoofdstuk 13 uit het Eerste Boek Samuel van het Oude Testament, waarbij het grote geloof van Jonathan ons steeds ten voorbeeld kan zijn.

Broeder Meyer uit Apeldoorn gaf uiting aan zijn dankbaarheid samen met Zr. Meyer in zijn geboorteland een zending te mogen vervullen.

Hoewel hij na lange jaren afwezigheid vele veranderingen had opgemerkt, was zijn liefde voor Nederland niet verminderd.

Tot slot sprak Br. Van Rij over ons leven in de toekomst. Hij maande ons aan voorbereid te zijn op de dood - d.w.z. ons voor te bereiden op een leven met God. Dit is alleen mogelijk, wanneer wij alle wetten en vorderingen naleven en steeds wijsheid zoeken in de Schriften.

Slotlied was: "Heer, wij gaan nu huiswaarts henen".

Het slotgebed werd uitgesproken door Elder Klomp.

De Districtsconferentie is voor de laatste maal in Arnhem gehouden; de volgende conferentie zal op 9 juli plaats vinden in het nieuwe kerkgebouw in Apeldoorn.

de J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Godslasterlijke taal: Een sterke manier om een zwakke geest tot uiting te brengen.

Improvement Era

Wilt gij geld onsterfelijk maken? Beleg het in mensen.

Woodrow Wilson

Als u de waarheid vertelt, behoeft u niets te onthouden.

Mark Twain

„VAN DE TAFEL VAN DE RINGPRESIDENT”

„DE 136ste JAARLIJKSE CONFERENTIE”

Een enkele keer heb ik wel eens de vraag horen stellen: "Wat is toch het belang van die algemene conferentie - en waarom moeten daar nu leiders uit alle delen van de wereld naar toe?" Het antwoord op deze vraag is eenvoudig te geven:

"Op de algemene conferentie van de Kerk spreken de priesterschap-leiders, waaronder degenen die wij steunen als profeten, zieners en openbaarders, tot ons."

Wanneer wij zo af en toe in onze maandelijks periodiek brokstukken lezen van het verslag van zo'n conferentie, dan realiseren wij ons dat niet altijd zo. Doch wanneer men zelf het voorrecht heeft om in de Tabernakel aanwezig te zijn en deze mannen te zien en horen, dan kan het niet anders of elk die daar is, voelt de weldadige geest daar aanwezig en ervaart metterdaad dat de geest hem of haar toefluistert: "Luister nu goed - u hoort nu, hier, een door de Heer geïnspireerde boodschap!"

Daarom zijn priesterschapleiders van over de gehele wereld daar tezaam, opdat zij de boodschappen van deze mannen naar letter en geest kunnen overbrengen naar hun eigen ringen en wijken, zodat alle leden er hun voordeel mee kunnen doen.

Het was hartversterkend te zien hoe onze profeet op zijn hoge leeftijd (in september wordt hij 93 jaar), na de zware ziekte die hem op de rand van het graf bracht, nu weer alle conferentiezittingen bijwoonde en zelfs een toespraak van bijna een half uur kon houden. Hoe hij, met de bijna tienduizend aanwezigen in de Tabernakel, ondanks het feit dat hij zeer slecht ter been is, aan het slot van de conferentie staande het op machtige wijze gezongen "Hallelujah" koor uit de Messias aanhoorde. Toen op deze grootse wijze de conferentie door het prachtige Tabernakelkoor werd afgesloten, kon men een golf van ontroering door dit historische gebouw voelen gaan.

Hoewel er aan een algemene conferentie geen speciaal thema verbonden is, valt het immer weer op hoe de boodschappen van de onderscheidene algemene autoriteiten in elkaar grijpen en vaak een bepaald onderwerp, voor de leden der Kerk op dit moment van belang, benadrukken.

Aangezien de conferentiezondag op paaszondag viel, stonden uiteraard het lijden en de opstanding van onze Zaligmaker op de voorgrond. Daarnaast echter was het een andere, nog plaats te vinden gebeurtenis in de betrekkingen tussen

deze wereld en haar Schepper, die speciaal in de gegeven toespraken op de voorgrond trad, nl. de aanstaande tweede komst van Christus. De tweede komst van Christus is DE grote gebeurtenis, waar elk gelovig Christen, zelfs in de oude Apostolische tijd reeds, met groot verlangen naar uitziет. De oude apostelen van toen waarschuwdén hun kudden dat die tijd nog niet nabij was, dat eerst een afval en herstelling moest plaats vinden, De zieners van heden waarschuwen ons, en dat gebeurde speciaal in de afgelopen conferentie, dat deze afval en herstelling hebben plaats gehad en dat NU deze wederkomst van onze Heiland voor de deur staat!

De discipelen van HEDEN zijn speciaal geroepen om mede te helpen om de wereld op dit immense gebeuren voor te bereiden. Dit vraagt dus van alle Heiligen, alle leden van de Kerk, een nauwlettend acht slaan op de tekenen des tijds, die zich met ontzagwekkende snelheid aan deze wereld onttollen.

De kern van de boodschap tot de leden van de Kerk op deze 136ste

verjaardag van de Kerk was, naast een gloeiend getuigenis van onze profeet omtrent de realiteit van Jezus en Zijn leringen voor ons mensen, een dringende aanmaning om acht te slaan op deze tekenen en om de handen inéén te slaan in een eendrachtelijke werkzaamheid om Hem te helpen ons zelf en onze naasten voor te bereiden op deze "Grote Dag des Heren".

Als bijzonderheid van deze conferentie mag nog wel gememoreerd worden, dat op de eerste zitting, voor het eerst in de geschiedenis van deze conferenties, de muzikale omlijsting werd verzorgd door een Jeugdwerkkoor. Dit was werkelijk een trots gebeuren voor zuster Parmley, de algemene presidente van het Jeugdwerk. Zij vertelde mij later dat dit iets was waar ze 25 jaar voor had gewerkt om het gedaan te krijgen. Het resultaat was meer dan ontroerend!

Dit zingen van enige honderden kinderen op het podium van de grote Tabernakel toonde tevens wat onbaatzuchtig en liefderijk werken met de kinderen vermag!

J. P. J.

ERRATUM

In de laatste zin van het artikel "Hoe lang bestaat de mens op aarde" in het aprilnummer van "De Ster" wordt de naam van de Profeet *John Taylor* genoemd. Dit moet zijn *George Albert Smith*.

WEEKEND NAAR

D O R T M U N D

Hoe zou u reageren, wanneer u van een buitenlandse broeder of zuster een verzoek krijgt, een bezoek te komen brengen aan de stad waar hij of zij woont? Overdenkt u dit eens, al is het alleen maar om voor uzelf te weten, hoe u reageert.

Deze vraag hebben O.O.V.-leden uit Alkmaar, Arnhem, 's-Gravenhage, Haarlem, Den Helder en Zeist voor zichzelf gesteld, aangezien daar een dergelijk verzoek van de Dortmundse O.O.V. werd ontvangen; met als resultaat: op zaterdag 23 april 1966 vertrok er 's morgens een bus uit het "westen des lands", vergezeld van stralend regenweer. Hierin zaten reeds de Noordhollandse deelnemers, de Haagse werden en passant opgepikt, evenals de broeders en zusters uit Zeist en Arnhem.

De reis naar Dortmund was voor spoedig, maar toen we in Dortmund arriveerden, doemde als een berg voor ons geestesoog de kwestie op: "Hoe komen we bij de kerk?" Na veel vragen en tenslotte na het gids-werk van een Dortmundse taxi-chauffeur kwamen we ongeveer half twee 's middags bij de kerk aan.

Toen we uitstapten, werden we hartelijk welkom geheten door onze Duitse broeders en zusters en tevens uitgenodigd om in hun feestzaal

aan speciaal daarvoor opgestelde tafels plaats te nemen, teneinde iets te kunnen gebruiken en alwaar de meer officiële begroeting werd uitgesproken door broeder Wilfried Möller.

Na de lunch hebben we de stad Dortmund bekeken onder leiding van enige Duitse broeders en één zuster. In de stad bezichtigden we onder andere: twee eeuwenoude kerken, het koopcentrum van de stad (wat een geluk dat de winkels al dicht waren!), het architectonisch ultra-moderne concertgebouw, het jeugdcentrum, het welbekende Westfalenpark met de daarin gebouwde TV-toren en wat al niet meer!

's Avonds was er een dansavond georganiseerd, waarbij de muziek werd verzorgd door een band. Over deze avond niets dan lof! Vrij snel bleek dat de "holländische Ecke" over een goed humeur beschikte, want al spoedig klaterden de lachsalvo's als golven de zaal in. Vooral toen broeder van Leeuwen vol humor reageerde op een geuite veronderstelling dat de limonade die we daar dronken "verdacht veel leek op het Rotterdamse drinkwater".

Tussen de dansen door werd door twee Duitse broeders met hun respectievelijke dames een volks-

dans uitgevoerd, die bijzonder veel bijval oogstte.

Als geschenk voor de gastheren werd namens de Nederlanders een bedragje aangeboden ter versterking van hun O.O.V.-kas, hetgeen (naar later bleek) zéér welkom was. Na de dansavond gingen we naar de verschillende slaapadressen. Wat een geweldige gastvrijheid! Er waren zelfs broeders en zusters die hun eigen bed aanboden aan de Nederlandse gasten!

De volgende morgen hebben we de Priesterschapsvergadering en de zondagsschooldienst meegemaakt. Tijdens de laatste hebben een Haagse zuster en broeder nog gesproken tot de Dortmundse gemeente.

Wij hebben als jonge leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen erva-

ren wat het wil zeggen om broeders en zusters te hebben buiten de grenzen van je land. Daar hebben we dezelfde geest geproefd, die we in onze eigen wijk of gemeente ook zo dikwijls proeven en voor velen van ons is het een getuigenis geworden dat onze kerk de ware Kerk is. We hebben de band gevoeld, die ons allen - waar ook ter wereld - bindt en waarmee we zo intens blij zijn.

Dit onvergetelijke, heerlijke weekend zien wij als een zegen van onze Hemelse Vader, Die ons in kontakt bracht met deze kleine gemeente in de grote stad Dortmund.

Heel hartelijk dank ook aan de organiserende Dortmundse O.O.V., die ons dit majestueuze weekend heeft bezorgd!

M. D. Kooijman
(Den Haag)

„WIJ SPELEN ER MAAR VAN”

door Eileen R. Dunyon

Zo lang kinderen kinderen zijn en van alles in het leven moeten leren, willen zij altijd iemand anders voorstellen. Dat is belangrijk, want dit is de manier waarop zij het vlugst en doeltreffendst leren. Zij zijn de muis, de olifant, de moeder, de vader, de schoolmeester of de zendeling, over wie zij het een of ander hebben gehoord of gelezen.

Omdat komedie spelen voor kinderen zo belangrijk en werkelijk is, is het een van de belangwekkendste manieren van onderwijs. Als de kinderen de karakters in een geschiedenis mogen voorstellen en uitbeelden, zal de les nooit worden vergeten en dat is beter dan dat de onderwijzeres alleen maar de les brengt of de geschiedenis vertelt.

Lees de jeugdwerkles voor de volgende week eens over en ga na of die op wat interessanter manier kan worden gegeven door van een van de verhalen een toneelstukje te maken. Als dit voor de kinderen de eerste keer is in de klas, ga dan langzaam te werk en geef ze genoeg tijd om zich in het spel in te werken, zodat het voor hen een pretje wordt. Zij zullen wel aanwijzingen moeten krijgen hoe zij de verschillende karakters moeten spelen, wanneer zij nooit eerder aan toneelspele hebben gedaan. Na enige herhaling voelen de kinderen zich al gauw vrij om de karakters te spelen en zullen zij in staat zijn hun eigen manier van acteren en spre-

ken te volgen, wanneer u de geschiedenis hebt verteld.

1. Kies een kort verhaal of kleine gebeurtenis, waar veel handeling voor de kinderen in voorkomt.

2. Ken het verhaal zo goed, dat u het kunt vertellen zonder het boek er bij te halen.

3. Vertel het verhaal goed. Laat uw stem overgaan tot gefluister en verhef die daarna bij de opwindende gedeelten. Hoe beter u het verhaal vertelt, des te beter zullen de kinderen het kunnen spelen.

4. Nadat de geschiedenis is verteld, neem de voornaamste gebeurtenissen dan nog eens door en schrijf ze in volgorde op het bord, wanneer u met oudere kinderen te doen hebt.

5. Kies de karakters. Gewoonlijk is het het beste een verhaal met weinig figuren te kiezen. De overige kinderen kunnen dan stenen, bomen, wolken, bloemen, deuren, meubelen, enz. zijn.

6. De lerares helpt de kinderen de handelingen onthouden en met de samenspraak, totdat zij zeker weten wat zij zullen zeggen. Zij willen het spel waarschijnlijk wel enige keren spelen, totdat zij het goed kennen.

7. Soms is het wel goed dat de lerares spreekt en de gekozen kinderen de verschillende karakters uitbeelden.

8. Voor kinderen, die al goed kunnen lezen, zou de lerares een ver-

haal uit het lesboek kunnen nemen, dit tot een toneelstukje omwerken en de kinderen het voor hen bestemde gedeelte laten lezen. Na het komediestukje uit de les, kan de lerares dit in verband brengen met het doel van de les.

Een verhaal om een toneelstukje van te maken

1. Karel was vast in slaap, ogen dicht, handen tegen zijn wang. Langzaam opende hij eerst het ene oog, daarna het andere. Wat hoorde hij daar voor een lawaai? Hij bracht zijn hand aan het oor om beter te horen. Het regende! Alweer. Hij kon de regen tegen het dak horen kletteren.

Hij rekte zich uit, geeuwde, klom zijn bed uit en liep hard de trap af naar de warme keuken, waar zijn moeder het ontbijt klaarmaakte.

2. Moeder scheen deze ochtend opgewekt te zijn. Zij neuriede een liedje terwijl zij bezig was. Zij roerde in de pap met de ene hand en draaide het spek om met de andere.

3. Moeder, houd eens op met zingen en luister eens wat er buiten gebeurt? Het regent weer en ik heb broeder Jansen beloofd dat ik voor hem vandaag de bloemperken zou wieden en het gras maaien rond de Kerk. In zo'n regenbui kan ik dat onmogelijk doen. Karel ging ontmoedigd zitten en begon zijn schoenen vast te maken. Nee, niemand mag van mij verwachten dat ik in dit weer dat werk doe.

4. Moeder zette de pap op tafel en gaf Karel een dampend bord vol.

Dat rook lekker. Hij nam zijn lepel en was op het punt de eerste hap te proeven, toen er luid op de keuken deur werd geklopt. Mevrouw Everts opende de deur om te zien wie daar zo vroeg in de morgen was. Daar stond Jan met de handen in de zak en de regendruppels vielen van het topje van zijn neus.

"Goeie morgen", riep hij vrolijk. "Laten we gaan."

5. "Maar het regent", riep Karel uit. "Je gaat toch zeker niet werken op dat natte gras bij de Kerk in deze stortbui?"

6. "O, een beetje regen mag niet hinderen. Bovendien: we gaan toch vanmiddag met z'n allen vissen? Was je dat vergeten?" Jan wilde wat graag gaan. Nu, goed dan. Karel at vlug zijn pap op, zette zijn stoel achteruit, trok zijn jas aan en zette zijn pet op. "Laten we nu maar gaan. Als het droog genoeg is om te gaan vissen, is het ook droog genoeg om voor de Heer te werken."

Helpen bij de opvoering

1. Vraag de kinderen goed op handeling en woorden van de personen te letten en te denken wie zij graag willen zijn, als u het verhaal vertelt. Hier zijn dus: Karel (of Carolien als u een meisjesklas hebt), Karels moeder, mevrouw Everts, en Jan (of Jopie als het een meisje betreft) die gekozen moeten worden.

2. Kies de spelers. Lees paragraaf 1 weer en laat degenen die Karel voorstelt doen wat er van hem geschreven staat.

3. Lees paragraaf 2 en laat het kind, dat de moeder zal zijn, haar rol spelen.

4. Neem paragraaf 1 en 2 nogmaals door, zodat de kinderen hun rol goed leren.

5. Lees paragraaf 3. Laat Karel en moeder hun rol spelen en laat in hun eigen woorden zeggen wat gezegd moet worden. Zij behoeven niet dezelfde woorden te gebruiken die in de tekst staan.

6. Lees paragraaf 4. Laat moeder de vermelde handelingen verrichten.

7. Lees paragraaf 5. Help Karel en Jan met de samenspraak. Laat ze die twee of drie maal herhalen, zodat zij die goed onthouden.

8. Lees: "Wij spelen er maar van" voor. Lees tot en met paragraaf 3. De kinderen verrichten de handelingen. De kinderen doen de handelingen van paragraaf 3.

Lees paragraaf 4 voor. De kinderen verrichten de handelingen. De kinderen voeren de rest van het verhaal op.

9. Doe het hele spel nog eens over. Kies andere kinderen voor de rollen. Merk het verschil in optreden met de vorigen op.

Laten wij het Jeugdwerk tot iets prettigs houden. Laat het een tijd zijn van leren en ondervinding opdoen. Bedenk dat kinderen die dingen het best onthouden, die zij niet alleen horen, maar ook zien en doen. Door het gebruik van toneelstukjes of van "We spelen er maar van" kan het doel van de klasles meer nadruk krijgen; er zal meer belangstelling en variatie zijn en de kinderen zullen voelen er bij te horen en dat zij nodig zijn om de klas tot een succes te maken.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Schep niet op.

Het is niet de fluit, die de trein trekt.

Improvement Era

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

ALKMAAR

Ivangh-Dithoff, Wilhelmina Christina; 8 april 1966

ANTWERPEN

Chapuis, Geraine Jeanne; 14 april 1966

APELDOORN

Ten Wolde, Marjanne Wilhelmina; 3 april 1966

BRUSSEL

Van Aarden, Walter Cornelius Egidius; 10 april 1966

De Bondt, Annie Maria Camilla; 10 april 1966

EDE

Methorst, Diana; 3 april 1966

EINDHOVEN

Verhoeven, Olga Caroline; 26 maart 1966

GRONINGEN

Majoor, Freerk; 15 april 1966

Coens, Eelco Albertus; 1 april 1966

HEERLEN

Schoolmeesters-Aan Den Boom, Josephina Maria; 16 april 1966

LEEUWARDEN

de Boer, Clara; 14 april 1966

MAASTRICHT

Sakkers, Willem; 8 april 1966

ZEIST

Rosema, Benjamin; 3 april 1966

Rosema, Jolanda Margaretha; 3 april 1966

Koning, Hendrika Maria; 3 april 1966

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

Joustra, Herman; 15 april 1966

Joustra-Gijzen, Francina Dina; 15 april 1966

Joustra, Yvonne; 15 april 1966

Mei 1966

Joustra, Sylvia; 15 april 1966

Haars, Maria; 15 april 1966

Meijer, Anna Catharina Helena; 15 april 1966

DELFT

Hoorn, Richard Teffens; 21 april 1966

Dekker, Bastiaan; 21 april 1966

DORDRECHT

Koolhoven, Marinus Johannes Jr.; 30 maart 1966

DEN HAAG

Beute, Armand Martin Edmond; 21 april 1966

Meysen-Visser, Hendrika Susanna; 7 april 1966

ROTTERDAM

Van der Spek, Thelea; 23 febr. 1966

Jongste, Pieter Cornelis; 23 febr. 1966

Van der Spek, Dirk; 23 febr. 1966

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

BRUSSEL

Laus, Roland Serge Alexander; 27 maart tot diaken

EINDHOVEN

Bailey, Brian Leonard; 3 april 1966 tot diaken

Blom, Jan Adriaan; 27 maart 1966 tot priester

Van der Vlis, Andries; 3 april 1966 tot leraar

DEN HAAG

Oosten, Wilhelmus; 20 maart 1966 tot leraar

Van Lottum, Hermanus; 20 maart 1966 tot diaken

Den Hartog, Marinus; 27 maart 1966 tot diaken

DEN HELDER

Heur, Johannes Alexander; 6 maart 1966 tot Diaken

ROTTERDAM

Jongste, Pieter Cornelis; 27 febr. 1966 tot diaken

Van der Spek, Dirk; 27 febr. 1966 tot diaken

INGEZEGEND

EINDHOVEN

Arts, Michäel Anton Theo Maria; 2 januari 1966

Arts, Francisca Jacoba Cornelia Henrica; 2 januari 1966

Arts, Guido Willem David Alma; 3 april 1966

Arts, Esther Maria Elizabeth; 6 maart 1966

DEN HAAG:

Beute, Matthew Simon Timothy; 3 april 1966
Lucardi, Arthur Albert Nicolaas; 3 april 1966

HEERLEN

van der Wal, Eugenia Hebertina Waleria; 3 april 1966

ZEIST

Noot, Walter Sebastiaan; 3 april 1966

OVERLEDEN

ROTTERDAM

Delno, Paulina Ketting-Verschoor; 26 maart 1966
Alberts, Johannes Hendrikus; 19 april 1966

HAARLEM

Van der Wal, Joost; 21 maart 1966

GEHUWD

ALMELO

van Manen, Albertus Hendrik en Aleijda Gracyk; 11 febr. 1966

HARLINGEN

Pol, Thomas en Keizer, Geertje; 15 juli 1965
Kracht, Antje Trijntje en Karsten, Peter Martin; 9 april 1966
Hoeksma, Tjimkje en Huisman, Abel; 28 januari 1965
de Vries, Johanna en Bouma, Klaus; 28 januari 1966
de Vries, Jeanette Louise en Anderson, Howard; 29 januari 1966

OVERGEPLAATST

Heath, Richard; van Zendingskantoor naar Noord Zone
van Wert, Fredric; van Noord Zone naar Den Haag
Hacking, Thomas; van Zendingskantoor naar Den Haag
van Leyden, Gerda; van Bussum naar Amsterdam
de Vries, Ilene; van Amsterdam naar Bussum
Mills, Kolene; van Bussum naar Zendingskantoor
Wood, R. L.; van Zendingsschool naar Leiden
Johnson, W. M.; van Zendingsschool naar Utrecht
Hillier, R. L.; van Zendingsschool naar Maastricht
Dowling, D. K.; van Zendingsschool naar Heerlen
Douglas, R. K. Jr.; van Zendingsschool naar Breda
Vuyk, William; van Zuid Zone naar Zendingskantoor
de Boer, Neldon; van Amsterdam naar Den Haag
Granger, Terry; van Eindhoven naar Den Haag
Brown, Ronald; van Antwerpen naar Rotterdam
Boyle, Kenneth; van Leiden naar Centrale Zone
Claus, Johannes; van Heerlen naar Gouda

Andrews, Robert; van Maastricht naar Dordrecht
Berrett, Brooks; van Maastricht naar Hengelo
van de Meiden, Albert; van Utrecht naar Zwolle
Coppin, Patrick; van Enschede naar Zuid Zone
Day, Larry; van Hengelo naar Antwerpen
Scheuller, Coleman, Centrale Zone naar Antwerpen
Huffaker, James; van Den Helder naar Heerlen
Barlow, Mark; van Zwolle naar Maastricht
Schetselaar, Frank; van Gouda naar Brussel
Bevans, Duane; van Brussel naar Eindhoven
van der Hooft, Joluut; van Antwerpen naar Breda
Murphy, Steven; van Heerlen naar Enschede
Van Rij, Daniel; van Rotterdam naar Zendingskantoor
Nelson, Charles; van Leeuwarden naar Zendingskantoor
Tullis, Howard; van Zendingsschool naar Den Haag
Van Vleet, Harold; van Zendingsschool naar Emmen
Black, David; van Rotterdam naar Emmen
Oliekan, Ronald; van Rotterdam naar Den Helder
Shields, Byron; van Leeuwarden naar Beverwijk
Versluis, Robert; van Rotterdam naar Leeuwarden
Romig, Gary; van Amsterdam naar Harlingen
Visscher, Nelly; van Arnhem naar Groningen
Krommenhoek, John; van Den Helder naar Amsterdam
Boekweg, David; van Beverwijk naar Leeuwarden
Withers, Bryce; van Den Haag naar Rotterdam
Stockett, Don; van Leeuwarden naar Rotterdam
Vosshard, Mieke; van Groningen naar Arnhem
Brown, Ronald; van Rotterdam naar Zendingskantoor
Van Rij, Daniel; van Zendingskantoor naar Harlingen
Romig, Gary; van Amsterdam naar Harlingen

AANGEKOMEN

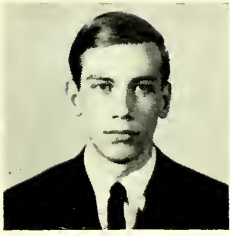
Wood, Ronald Lamar; Ogden, Utah
Johnson, Westley Monroe; Ogden, Utah
Hillier, Robert Lowell; Ogden, Utah
Dowling, David Kent; Bountiful, Utah
Douglas, Richard Keith; Ogden, Utah
Tullis, Howard Hatten; Salt Lake City, Utah
Van Vleet, Harold Allen; Magna, Utah

R. L. Wood

W. M. Johnson

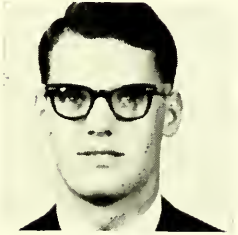
R. L. Hillier

D. K. Dowling

R. K. Douglas

H. H. Tullis

H. A. van Vleet

VERTROKKEN

Mangelson, Maynard; aangekomen: 15 oktober 1963, vertrokken: 15 april 1966. Werkzaam geweest: Zeist, Enschede, Nijmegen, Mechelen, Gouda, Almelo, Den Haag.

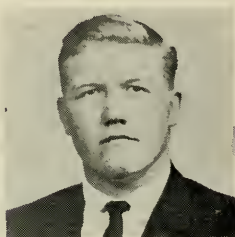
Upham, Dwain; aangekomen: 15 oktober 1963, vertrokken: 15 april 1966. Werkzaam geweest: Rotterdam Noord, Utrecht, Noord Zone, Hengelo, Maastricht, Amsterdam, Groningen, Zendingskantoor.

van Mondfrans, Corrie; aangekomen: 22 april 1964, vertrokken: 21 april 1966. Werkzaam geweest: Haarlem, Bussum, Zendingskantoor-Pres. J.V.O.O.V. en statistieksecretaresse.

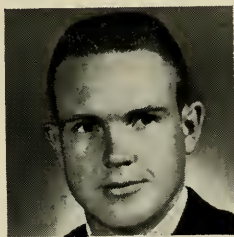
Reiter, Anna Maria; aangekomen: 22 april 1964, vertrokken: 15 april 1966. Werkzaam geweest: Haarlem, Bussum, Apeldoorn, Zendingskantoor-jeugdwerkpresident, Eindhoven, Utrecht.

Hacking, Thomas; aangekomen: 15 oktober 1963, vertrokken: 21 april 1966. Werkzaam geweest: Den Haag, Groningen, Amsterdam, Rotterdam Noord, Zendingskantoor, Maastricht, Zendingskantoor, Den Haag.

Klomp, Robert; aangekomen: 15 oktober 1963, vertrokken: 21 april 1966. Werkzaam geweest: Leiden, Vlaardingen, Amsterdam, Alkmaar, Almelo, Gouda, Arnhem, Zendingskantoor.

M. Mangelson

D. Upham

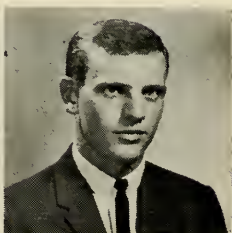
23 JUN 1966

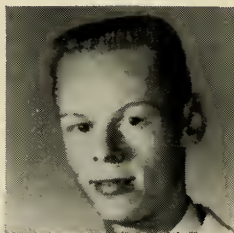
C. van Mondfrans

A. M. Reiter

T. Hacking

R. Klomp